

การจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย ของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก

Proactive Management for Mistress Behavior Solution of the Colledge Girls

เกวาลี เตริยมแจ่งอรุณ¹⁾
Kaewalee Triamjangarun¹⁾

Abstract

This study has two main objectives : to study factors and reasons leading to mistress behavior of college girls, and to propose solutions to the problems. The study employs qualitative methodology by in-depth interview. Key informants were selected based on purposive sampling. They included ten college girls with mistress behavior, studying at public or private universities in Bangkok and the suburbs, as well as six stakeholders. The information obtained was analyzed using content analysis.

The study revealed that factors relevant to the establishment of the mistress behavior of the college girls were family background, i.e. financial status, parent status, raising methods, personality, trait, income, and accommodations during college studies; love and marriage experience; and mutually reciprocal factors. The main reasons that brought these girls to conduct such mistress behavior included migration, friend circles, curiosity to gain life experience, middlemen, well-paid part-time job, fashions, desire for love and psychological dependence, as well as love and emotional tie. Methods or processes to enter this field were through a middleman and by direct contact.

As for the solutions to counter mistress behavior of college girls' problem, the basis of balanced and sustainable life development should be established. That is, 1.to build mental, cultural and social immunity. Moreover, human resources of all ages should be developed through knowledge transferring and practical seminars. 2.This can be done by developing Ministry of Education's compulsory subjects regarding family studies and sexual equality. 3.Young citizens should be given an opportunity to be actively involved in social development. 4.Media reform should be taken place so that the media seriously help solve social problems.

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยองค์ประกอบและสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย ของนักศึกษาหญิง นำสู่การเกิดปรากฏการณ์ รวมทั้งการศึกษาหาข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย ของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก เครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง คือ นักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย ศึกษาอยู่สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐหรือภาคเอกชนเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 10 ราย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคม/ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 6 ท่าน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิง คือ ปัจจัยภูมิหลังของครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจ สถานภาพพ่อแม่ การเลี้ยงดู บุคลิกภาพ อุปนิสัย รายได้

* นิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต รุ่นที่ 4 ศูนย์การศึกษานนบุรี วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

และการพักอาศัยระหว่างศึกษา ปัจจัยด้านประสบการณ์ความรักและการแต่งงาน ปัจจัยด้านผลประโยชน์ต่างตอบแทน ส่วนสาเหตุสำคัญที่ชักนำเข้าสู่การเด็กป่า/เด็กเสีย ได้แก่ การย้ายถิ่น อิทธิพลกลุ่มเพื่อน และการคบเพื่อน เช่น เพื่อนนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสีย ความอยากรู้อยากเห็นอยากทดลอง อาชีพที่หารายได้เสริมพิเศษ การสร้างกระแสความนิยมในกลุ่มสังคม ต้องการความรักความอบอุ่นที่พึงพิงพิงทางใจ และความรัก ความผูกพันทางอารมณ์ ส่วนวิถีหรือขบวนการที่นำสู่การนี้ คือ การผ่านระบบการจัดหาของตัวกลาง เช่น เพื่อนเด็กป่า/เด็กเสียและเพื่อนที่มีอาชีพแฝงเป็นนายหน้าเป็นผู้ชักนำ และการติดต่อโดยตรง ในส่วนของการศึกษาแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย มีดังนี้ 1. มุ่งเน้นการสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพชีวิตอย่างมีดุลยภาพยั่งยืน ได้แก่ การสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ วัฒนธรรมสังคม 2. การมุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงอายุ โดยการขับเคลื่อนด้านองค์ความรู้และอบรมเชิงปฏิบัติการด้วยการสร้างหลักสูตรภาคบังคับของโอกาสเด็กเยาวชนได้แสดงออกต่อการมีส่วนร่วมพัฒนาสังคม 3. การปฏิรูปสื่อให้มีส่วนแก้ไขปัญหาสังคมอย่างจริงจัง

บทนำ

ภายใต้สภาวะสังคมพลวัตที่ถูกล่อหลอมด้วยระบบการบริโภควัตถุนิยมเด็กเยาวชน (อุปทาน) ภาคการศึกษาถูกชักจูงเข้าสู่การค้าบริการทางเพศมากขึ้น ซึ่งระบบตัวกลางผู้จัดหาได้มีการพัฒนารูปแบบวิธีการที่ซับซ้อนเพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมายการปราบปรามการค้าบริการทางเพศ โดยการใช้สิ่งเร้าจูงใจทางสังคมหลอกล่อเข้ามา (ศิริพร สะโครบาเนค และคณะ, 2546, หน้า ข-ค) ซึ่งหนึ่งในรูปแบบนั้น คือ การมีพฤติกรรมค้าบริการทางเพศที่เรียกว่า เด็กเสียเลี้ยงหรือเด็กป่า/เด็กเสีย (อมรวิรัช นาคทรพรและจุฬารัตน์ มาเสถียรพงศ์, 2550, หน้า18) มีลักษณะเพื่อนคู่นอนกึ่งสถานภาพเมียน้อยเมียเก็บแบบประจำบุคคล โดยพบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ.2545 เป็นต้นมา มีนักศึกษาหญิงที่ค้าบริการทางเพศแบบแอบแฝงหันเหเข้าสู่การเป็นเมียเก็บหรือเด็กป่า/เด็กเสียมากขึ้น อันเป็นผลมาจากมาตรการจับกุมของเจ้าหน้าที่รัฐเรื่องโสเภณีเด็ก รวมถึงความเข้มข้นของนโยบายจัดระเบียบสังคม (ฮอตนิวส์, ออนไลน์, 2545, 13ธันวาคม) นอกจากนี้ นักศึกษาหญิงที่ครอบครัวประสบปัญหาทางเศรษฐกิจจากภาวะวิกฤติต้มยำกุ้ง พ.ศ.2540 ต้องการแบ่งเบาภาระช่วยเหลือครอบครัวด้วยการทำงานอาชีพเสริมพิเศษ เช่น สวานิ่งตริงค์ สาวเชียร์เบียร์ ตามสถานบันเทิงหรูของกรุงเทพมหานคร ทำให้ได้มีโอกาสพบกลุ่มป่า/เสียที่เข้ามาหาความสำราญ หลายรายได้รับการติดต่อเข้าสู่สถานภาพเด็กป่า/เด็กเสีย หรือเด็กเสียเลี้ยง (สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และ อัญชลี ปิยะตานนท์, 2544)

ปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิงซึ่งเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ของเยาวชน ได้

มีการขยายขอบข่ายปัญหาสู่สังคมในระดับกลุ่มคนอย่างมีนัยสำคัญ มีการจัดการรวมตัวเป็นกลุ่มก้อนแฝงอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน สร้างผลกระทบด้านศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ต่อสถาบันต่างๆ ในสังคมที่เกี่ยวข้องกับปัญหา โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ดังข่าวที่ปรากฏตามสื่อสารมวลชนพ.ศ.2550 (มติชนรายสัปดาห์, 2550, หน้า13) ซึ่งสภาพปัญหาเสมือนคลื่นใต้น้ำทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ศึกษาเล็งเห็นความสำคัญของปัญหานี้ จึงประสงค์ที่จะศึกษาหาข้อเท็จจริงการเกิดปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิง มีปัจจัยและสาเหตุอะไรเป็นองค์ประกอบ รวมถึงการสรรหาข้อเสนอแนะแนวทาง การจัดการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก ด้วยการรวบรวมความคิดเห็นของบุคคลที่อยู่ในบริบทแวดล้อมสังคมเดียวกัน คือ ผู้มีส่วนได้เสียในสังคมและ ผู้เกี่ยวข้องกัปัญหา เพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการจัดการปัญหาฯ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัย และสาเหตุสำคัญ การเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิง นำสู่ปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย ของนักศึกษาหญิง

2. ศึกษาหาข้อเสนอแนะ แนวทาง การจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก

นิยามศัพท์เฉพาะ

"พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิง"

หมายถึง พัฒนาการของการค้าบริการทางเพศอีกรูป

แบบหนึ่ง ที่มีลักษณะคล้ายกับเพื่อนคู่นอน (mate and companion) ปรารถนาความรัก กิ่งสถานภาพเมียน้อยเมียเก็บ มีระยะเวลาการอยู่ร่วมกันไม่แน่นอนภายใต้ข้อตกลงแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ต่างตอบแทนซึ่งกันและกัน มีทั้งรูปแบบที่อุปถัมภ์เลี้ยงดู หรือให้บริการทางเพศประจำบุคคล

การจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียแบบเชิงรุก หมายถึง การศึกษาหาข้อเสนอนะแนวทางเลือกการป้องกันแก้ไขปัญหาแบบเข้าถึงปัจจัยต้นเหตุ (Approach/Proactive) เพื่อสกัดกั้น จำกัดขอบเขตระดับความรุนแรงของปัญหา ซึ่งปัจจุบันอยู่ระดับเฉพาะกลุ่มสังคม มิให้แพร่ขยายลุกลามด้วยการเกิดลัทธิเอาอย่าง การเลียนแบบ (Imitation) เป็นเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิง กระจายตัวในวงกว้างนำสู่ระดับมหภาค ปัญหาสาธารณสุขยากเกินกว่าจะแก้ไขควบคุมป้องกัน

กรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้กรอบแนวคิดการวิจัยด้วยหลักบูรณาการศาสตร์แบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary) ประกอบด้วยศาสตร์ทางด้านทรัพยากรมนุษย์ สังคมวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ ทฤษฎีหลักใช้เป็นแผนที่นำทาง (roadmap) การศึกษาแนวทางการจัดการป้องกันแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก คือ แนวคิดขั้นตอนกระบวนการแก้ไขปัญหของ Hawlett and Ramesh (1995) (ธันยวัฒน์ รัตนสุค, 2546) ต้องเริ่มจากกระบวนการศึกษาสภาพปัญหา ปัจจัยองค์ประกอบสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย จนนำสู่การเกิดปรากฏการณ์ และการสรรหาแนวทางเลือกที่เป็นไปได้สำหรับที่จะสลایปัญหา (proposal of solution) แบบเชิงรุก ใช้หลักการแนวคิดทฤษฎีการสร้างนโยบายสาธารณะตามบริบทแวดล้อมของ McCool (1995) โดยการสรรหาความคิดเห็นข้อเสนอแนะแนวทางเลือกการจัดการปัญหาจากผู้มีส่วนร่วมในบริบทแวดล้อมของการเกิดปัญหา คือ พนักงานในเขตกรุงเทพมหานคร และหรือปริมณฑล ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคม (stakeholders) ที่มาจากหลายแหล่งสาขาอาชีพ คือ ผู้ที่มาจากหน่วยงานภาครัฐมีหน้าที่ดูแลจัดการปัญหาด้านวัฒนธรรม คุณธรรมจริยธรรมนักวิชาการ (government entities) ผู้ที่ไม่

ได้มาจากภาครัฐ (non-government entities) เช่น องค์กรอิสระที่ดูแลด้านผู้หญิงและการสังคมสงเคราะห์ รวมถึงผู้สัมผัสเกี่ยวข้องกับปัญหาโดยตรง คือ นักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย โดยมีทฤษฎีรองรับที่ใช้อธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ เหตุปัจจัยจนนำสู่บริบทการเกิดปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิง ได้แก่ แนวคิด พัฒนาการของวัยรุ่นตอนปลาย สู้วัยผู้ใหญ่ตอนต้น ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association Theory) ของเอ็ดวิน ชัทเทอร์แลนด์ ทฤษฎีปฏิวัตินิยมหรือการแลกเปลี่ยน (ผลประโยชน์ต่างตอบแทน) ระดับบุคคล (Individualistic Exchange Theory) ทฤษฎีการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ (Symbolic Interactionism) ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการประทับตรา (Deviant Behavior and Labelling Theory) ทฤษฎีการผุดบังเกิดปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงของกลุ่มสังคม (The Emergence Theory) ของ Steven Johnson (ค.ศ.2000)

ผลงานการศึกษาวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิงโดยตรงยังไม่มีการศึกษาเป็นหลักฐานเด่นชัด จะพบบ้างสอดแทรกอยู่ในพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ของเยาวชนซึ่งสถาบันรามจิตติ (2550) ให้ความหมายว่า "เด็กเสียเลี้ยง" เป็นรูปแบบค่าบริการทางเพศของเยาวชนอีกรูปแบบหนึ่ง (อมรวิรัช นาคกรทรพ และจุฬากรณ์ มาเสถียรพงศ์, 2550) ส่วน สมประสงค์ พระสุนทรทิพย์ และอัญชลี ปิยะदानนท์ (2544) ศึกษาเกี่ยวกับการค่าบริการทางเพศของนักศึกษาหญิง พบว่า นักศึกษาหญิงเด็กเสียเลี้ยง เป็นผลมาจากนักศึกษาหญิงเข้าไปทำงานเพื่อหารายได้พิเศษช่วยเหลือครอบครัวหลังประสบรสุมทางเศรษฐกิจ ปี พ.ศ.2540 ในสถาบันบันเทิงหรรษาของกรุงเทพมหานคร เช่น สาวนักร้อง สาวเชียร์เบียร์ ได้รับความสนใจจากนักเที่ยวยามราตรีที่เรียกว่าป่า/เสีย มีการติดต่อหาตามโดยตรงเข้าสู่การเป็นเด็กป่า/เด็กเสียหรือเด็กเสียเลี้ยง โดยมีผลประโยชน์ต่างตอบแทนที่ได้รับคือรายได้ต่อเดือน 40,000 - 50,000 บาท พร้อมสถานที่พักอาศัย รถยนต์นั่งส่วนบุคคล บางรายได้รับการส่งเสียค่าเล่าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาภาคเอกชนที่มีชื่อเสียง ค่าเล่าเรียนแพง เป็นต้น

ด้านผลการศึกษาในต่างประเทศ Sarah Bridges

and Gladiana McMahon (2003) นักวิชาการ และนักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมความเป็นเมียเก็บยุคใหม่ของสาวอังกฤษ (A Very Modern Mistress) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้หญิงวัยทำงานนิยมเป็นเมียเก็บ (mistress) ชายที่มีพันธะทางครอบครัวแล้ว ลักษณะพฤติกรรมเมียเก็บคล้ายเพื่อนคู่นอนแบบประจำบุคคลชั่วคราว (mate and companion) ไม่ผูกพันสถานภาพ ไม่มีการเลี้ยงดูอุปถัมภ์ นักวิจัยให้ทัศนะพฤติกรรมนี้ มีรูปแบบคล้ายโสเภณีชั้นสูง (courtesan) ในยุคศตวรรษที่16 (Telegraph Magazine, 2007) สำหรับประเทศจีนจากการเปิดเผยของ David Foo (2007) กล่าวถึง การหลั่งไหลของสาววัยรุ่นจีนที่มีฐานะยากจน การศึกษาน้อยจากในเมืองและชนบทเขตมณฑลต่างๆ ของประเทศแห่งสมัครเป็นเมียหน้า/เมียเก็บ (mistress) ผู้มีฐานะดีหรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ นักธุรกิจใต้หวัน นักธุรกิจฮ่องกง ชาวจีนเรียกสาวเหล่านี้ว่า "Emai" อุบัติการณ์พบมากบริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ ที่เมืองเซินเจิ้น เมืองธุรกิจคับคั่ง เช่น เซี่ยงไฮ้ ปักกิ่ง กวางเจา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Graeme Lang and Josephine Smart (2002) เรื่อง Migration and The Second Wife in South China โดยพบว่าระบบตัวกลางผู้จัดหา มีบทบาทในธุรกิจนี้สูง เช่น มีการเผยแพร่โฆษณาแบบไปเปลี่ยนผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ Jessie Tao นักสังคมวิทยา แห่ง Municipal Academy of Social Science ของจีน ให้สมญานามบุคคลที่ใช้รูปแบบการดำเนินชีวิตเช่นนี้ว่า "Decadent Lifestyle" ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อภาพลักษณ์ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ศิลธรรม ขนบธรรม เนียมประเพณีของสังคมชาวจีนตกต่ำลง Emais เหล่านี้รวมตัวกันสร้างวัฒนธรรมย่อย (Subculture) ของกลุ่ม เช่น มีข้อตกลงร่วมกันในการต่อรองผลประโยชน์ต่างตอบแทนจากลูกค้า (Liaoning Chang, 2007)

วิธีการศึกษา

1. การดำเนินวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ แบ่งวิธีการดำเนินวิจัยเป็น 2 ส่วน คือ

1) การทำความเข้าใจองค์ประกอบ สาเหตุปัจจัย การเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิงจนนำไปสู่บริบทปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย

ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกอย่างไม่เป็นทางการพร้อมแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง คือ นักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียจำนวน 10 ราย ศีรษะระดับปริญญาตรีอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเขตกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑลขอบเขตเนื้อหาประกอบด้วยปัจจัยภูมิหลังและสถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ประสบการณ์ด้านความรักและการแต่งงาน (เพศสัมพันธ์) ปัจจัยมูลเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมเป็นเด็กป่า/เด็กเสีย วิถีทาง/ขบวนการที่นำเข้าสู่การสถานภาพเด็กป่า/เด็กเสีย ผลประโยชน์ต่างตอบแทนที่ได้รับ ผลการเรียนระหว่างดำรงสถานภาพเด็กป่า/เด็กเสีย การดำเนินชีวิตปัญหาอุปสรรคระยะเวลาในการอยู่กับป่า/เสีย มุมมองแนวคิดต่อการเป็นเด็กป่า/เด็กเสียในปัจจุบันและอนาคต

ขบวนการเข้าถึงแหล่งข้อมูลคนสำคัญ นักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสียมีกลไกสลับซับซ้อน ต้องใช้การประสานงานแบบเครือข่ายด้วยวิธีการใช้ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลกับขบวนการหาเด็กให้ขาย บริษัทจัดหาพริตตี้ บริษัทออร์แกนไนเซชันจัดงานอีเวนต์ ช่างแต่งหน้าประจำตัวนางแบบ พริตตี้ กลุ่มเพื่อนนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสียผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญโดยมีเงื่อนไข ข้อตกลงร่วมกันระหว่างทีมงานที่ศึกษากับเครือข่ายผู้ประสานงานรวมถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และป่า/เสียของตนด้วยการปิดความลับเป็นทอดๆ ห้ามมิให้ผู้อื่นเข้าฟังการสัมภาษณ์ ห้ามถ่ายรูป ต้องสัมภาษณ์ในที่ลับตา ในการสัมภาษณ์ทุกครั้ง หากข้อมูลใดไม่ต้องการมีหลักฐานการบันทึกเสียง ขอให้จดบันทึกลงในสมุดตามคำบอกเล่า หลังจบการสัมภาษณ์ขอฟังคลิปเสียง ถ้าส่วนใดไม่พึงพอใจ ขอลบในส่วนนั้นออกได้ กรณีที่ทีมงานศึกษาต้องการข้อมูลเพื่อความสมบูรณ์เพิ่มเติม สามารถโทรศัพท์ถาม

2) การศึกษาแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย วิธีการวิจัยโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกอย่างเป็นทางการด้วยแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญมีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคมจำนวน 6 ท่าน ได้แก่ 1. นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญงานวิจัยด้านสังคมวิทยาและประชากร 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลปัญหาเด็กเยาวชนสตรีในสังคมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ 3. องค์กร

อิสระที่ดูแลด้านผู้หญิง คือมูลนิธิเพื่อนหญิง 4. ผู้อำนวยการกลุ่มเฝ้าระวังกระทรวงวัฒนธรรม 5. ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรมสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) สำนักนายกรัฐมนตรี 6. ผู้ปกครองนักศึกษาหญิงที่ไม่ได้มีพฤติกรรมเป็นเด็กป่า/เด็กเสีย กำลังศึกษาในสถาบันการศึกษาภาครัฐเขตกรุงเทพมหานคร และผู้เกี่ยวข้องกับปัญหา คือ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสียข้างต้น

ขอบเขตพื้นที่การศึกษาผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมดพักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ระยะเวลาการศึกษาวิจัย ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2551 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ.2552 รวมระยะเวลา 13 เดือน

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

มีขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล มีการตรวจสอบวิเคราะห์ข้อมูลเป็นระยะระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูล หากส่วนใดไม่สมบูรณ์ จะทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติม การตรวจสอบความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือของข้อมูลโดยผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญแต่ละบุคคล ถ้ามีส่วนใดไม่เหมาะสมผู้ศึกษาจะนำมาปรับปรุงแก้ไขจนกว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญลงลายมือชื่อยืนยันรับรองความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือของข้อมูล 2. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เรียงตามวัตถุประสงค์จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ภาคสนาม 3. การนำเสนอข้อมูลรูปแบบการบรรยายเชิงพรรณนา

3. ข้อพิจารณาทางด้านจริยธรรม

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิง เป็นประเด็นละเอียดอ่อนต่อความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ นักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย ซึ่งมีอายุระหว่างวัยรุ่นตอนปลายสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องระมัดระวังด้านกฎหมายเด็กเยาวชน ที่อาจจะเมิดสิทธิทางกฎหมาย ผู้วิจัยจึงปกปิดความลับของผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยการไม่เปิดเผยชื่อ มีการเก็บเพิ่มข้อมูลไว้เป็นอย่างดีและผ่านคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมจากวิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อเดือนมีนาคม

พ.ศ.2551

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ปัจจัยองค์ประกอบและสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิงนำสู่ปรากฏการณ์ ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยองค์ประกอบและสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย ของนักศึกษาหญิงนำสู่ปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิง

ผลการศึกษาวิจัยลักษณะนักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10ราย พบว่าทั้งหมดมาจากสายศิลปะศาสตร์โดยมีสัดส่วนที่มาของสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัด ภาคเอกชน : ภาครัฐ ระบบปิด : สถาบันราชภัฏ คือ 6 : 2 : 2 สถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร : เขตปริมณฑลมีสัดส่วน 7 : 3 ปัจจุบันมีอายุระหว่าง 19 - 25 ปี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 -23 ปี เข้าวงการเด็กป่า/เด็กเสียครั้งแรกมีอายุเริ่มต้นน้อยที่สุด คือ 15 ปี กำลังศึกษาอยู่ระบบการศึกษานอกโรงเรียน ปี พ.ศ.2545 ตามด้วยอายุ 17 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายสามัญปี พ.ศ.2545 และอายุ 18 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 เทอมสองปี พ.ศ.2548 โดยช่วงอายุและปีที่เข้าวงการเด็กป่า/เด็กเสียมากที่สุดคือ อายุ 19 และ 20ปีจำนวน ที่เท่ากันซึ่งอยู่ปี พ.ศ.2550 ระดับการศึกษาที่เข้าสู่วงการเด็กป่า/เด็กเสียมากที่สุด คือชั้นปีที่1เทอมสอง รองลงมาชั้นปีที่ 3 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามลำดับ โดยมีสัดส่วนการผ่านประสบการณ์ชีวิตเด็กป่า/เด็กเสียมากกว่า 2 - 3 ราย : 1 ราย ประมาณ 4 : 6

ลักษณะข้อมูลป่า/เสียของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญทั้ง10ราย พบว่า อาชีพของป่า/เสีย ที่ชื่นชอบการมีนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสียประเภทอุปถัมภ์เลี้ยงดู ในรูปแบบเพื่อนคู่นอน กึ่งสถานภาพเมียน้อยเมียเก็บ คือ นักธุรกิจระดับผู้บริหารและเจ้าของกิจการจำนวนมากที่สุด มีเพียงส่วนน้อยที่มาจากอาชีพ

ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ โดยช่วงอายุของป่า/เสียอยู่ระหว่าง 40-65 ปี พบมากอายุระหว่าง 40-50 ปี

สำหรับผลการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิงนำเสนอปรากฏการณ์ มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านภูมิหลังของครอบครัวฐานะทางเศรษฐกิจ การเลี้ยงดูอุปนิสัย และการพักอาศัยระหว่างการศึกษแต่ละบุคคล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด มีจำนวนน้อยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครรอบนอกทุกรายได้ย้ายจากถิ่นบ้านเดิม เข้ามาอยู่เพียงลำพังหรืออยู่กับเพื่อนที่หอพัก บ้าน พัก และ คอนโดมิเนียม เพื่อความสะดวกต่อการเดินทางมายังสถานศึกษา

1.1 ลักษณะของครอบครัว ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยวมีบุตรประมาณ 1-3 คน จำนวนน้อยที่เป็นครอบครัวขยาย มีบุตร 5 คน โดยลำดับ บุตรที่เข้าสู่การขมากที่สุด คือ บุตรคนสุดท้อง และบุตรคนโต รองลงมาคือ บุตรคนกลาง สัมพันธภาพพ่อแม่ส่วนใหญ่ยังคงอยู่ด้วยกัน มีเพียงส่วนน้อยที่พ่อแม่หย่าร้าง โดยแม่เป็นผู้เลี้ยงดูเพียงลำพัง ฐานะยากจน อาชีพของครอบครัว ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว รองลงมาอาชีพรับจ้างและอาชีพข้าราชการ ฐานะทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี รองลงมาระดับปานกลางและระดับปานกลาง รายได้ของครอบครัวต่อเดือน 15,000 - 600,000 บาท

1.2 การเลี้ยงดู ครอบครัวเดี่ยวที่พ่อแม่อยู่ด้วยกัน ฐานะทางเศรษฐกิจดี โดยทั่วไปเลี้ยงดูแบบตามใจและประชาธิปไตย ส่งเสริมความสะดวกสบายด้านการบริโภค วัตถุนิยม ใช้สินค้าดีราคาแพง การใช้จ่ายค่อนข้างฟุ่มเฟือย ส่งผลให้ตัวอย่างกลุ่มนี้มีบุคลิกภาพ เชื้อมั่นตนเอง กล้าคิดตัดสินใจ ปฏิภาณไหวพริบดี ชอบตามกระแสสังคม เช่นการแต่งกาย อุปนิสัย รักอิสระ สนุกสนาน ช่างเจรจา มีเพื่อนคบหาหลายกลุ่ม ตามใจตนเอง บางรายมีลักษณะจะเอาอะไรก็ต้องเอามาให้ได้ ชอบทำอะไรทำหาย อยากเรียนรู้ทดลองในสิ่งที่ไม่เคยได้สัมผัสเมื่ออยู่กับพ่อแม่ ชอบท่องเที่ยวสถานบันเทิงยามราตรี นิยมความสุขสบายไม่ชอบงานลำบาก

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจยากจนการเลี้ยงดูค่อนข้างปล่อยปละละเลย เพราะหัวหน้าครอบครัวต่างมุ่งทำงานหาเงิน ส่งผลต่อ

บุคลิกภาพ กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันไป บางรายขาดความเชื่อมั่นตนเอง เก็บกดเก็บตัวหวาดระแวงไม่ค่อยให้ความไว้วางใจผู้อื่น แต่โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะมีความกล้าเชื่อมั่นตนเอง อุปนิสัยค่อนข้างประหยัด คบหาเพื่อนน้อย อดทน ขยันทำงานหารายได้พิเศษเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายและค่าเล่าเรียน

1.3 การส่งเสียรายได้ต่อเดือนสำหรับการศึกษาในสังคมเมืองหลวง ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 10,000 - 30,000 บาท โดยมากจะมีรายได้ระหว่าง 12,000 - 25,000 บาท มีเพียงส่วนน้อยที่มาจากครอบครัวฐานะยากจนที่ได้รับต่ำกว่า 10,000 บาท และต้องทำงานพิเศษส่งเสียตนเอง ให้ได้รับการศึกษาต่อเนื่อง ถ้ามีเงินเหลือต่อเดือนจะส่งกลับคืนสู่บ้าน

2. ปัจจัยทางด้านประสบการณ์ความรักและการแต่งงาน (เพศสัมพันธ์) ส่วนใหญ่ผ่านการมีประสบการณ์ด้านความรักและเพศสัมพันธ์ตั้งแต่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีเพียงส่วนน้อยที่ไม่มีประสบการณ์เรื่องเพศสัมพันธ์ เพิ่งเริ่มเรียนรู้เมื่อเข้าสู่วัยเด็กป่า/เด็กเสีย สำหรับประเด็นค่านิยมเรื่องการมีเพศสัมพันธ์แบบตะวันตกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าเป็นค่านิยมที่สังคมไทยโดยทั่วไปถือเป็นเรื่องปกติยอมรับได้ ทางด้านประเด็นพฤติกรรมทางเพศในระหว่างดำรงสถานภาพเด็กป่า/เด็กเสียส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมทางเพศแบบไม่พึงประสงค์คือมีคู่ร่วมเพศคนเดียวกับหลายคน (Multiplesex Partners) ได้แก่ มีป่า/เสียหนึ่งรายควบคู่กับคนรักหรือชายอื่นๆ ที่ตนสนใจ เช่น พบกันในสถานบันเทิง มีเพียงส่วนน้อยที่มีป่า/เสียเพียงรายเดียวโดยไม่มีคนรักหรือชายอื่นๆ

3. ปัจจัยด้านสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมเป็นเด็กป่า/เด็กเสีย ผลการศึกษาพบว่าสาเหตุหลักประกอบด้วย ปัจจัยแวดล้อมภายใน ได้แก่ บุคลิกภาพ อุปนิสัย ชอบกระทำการทำหยาบความสามารถ อยากรทดลอง เรียนรู้หาประสบการณ์ชีวิตแปลกใหม่ การติดเพื่อน ชอบเอาอย่างเลียนแบบเพื่อน และ ปัจจัยแวดล้อมภายนอก แบ่งเป็นสาเหตุหลักและสาเหตุรอง โดยสาเหตุหลัก ได้แก่ การย้ายถิ่นฐาน เข้ามาอยู่หอพัก บ้านพัก คอนโดมิเนียมตามลำพัง หรืออยู่ร่วมห้องกับเพื่อน ห่างไกลจากการดูแลของพ่อแม่ จึงมีอิสระการคิดตัดสินใจ

ตามการโน้มน้าวของอิทธิพลกลุ่มเพื่อน ที่สำคัญอันดับต้นคือ ผลประโยชน์ต่างตอบแทน สูงน่าสนใจ เช่น เงินเดือนประจำ 20,000 - 50,000 บาท อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ค โทรศัพท์มือถือราคาแพงทันสมัย สถานที่พักอาศัยคอนโดมิเนียม รถยนต์หนึ่งส่วนบุคคลโดยมากให้เป็นกรรมสิทธิ์ การท่องเที่ยวภายในและภายนอกประเทศ รวมถึงค่ารักษาพยาบาล เป็นต้น การคบหาเพื่อนที่แตกต่างและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน เช่น เพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนร่วมที่พักอาศัย กลุ่มเพื่อนที่เยาวชนบันเทิงยามราตรี เพื่อนที่มีอาชีพแฝงเป็นตัวกลางนายหน้าค่าบริการทางเพศ เพื่อนร่วมอาชีพเสริมรายได้พิเศษ เช่น สาวพริตตี้ สาวเชียร์เบียร์ สาวนักร้อง นักศึกษาหญิงค่าบริการทางเพศแบบแอบแฝง ซึ่งตัวแปรที่สำคัญในทุกกลุ่มคือ เพื่อนนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสีย หรือเด็กเสียเลี้ยง เสมือนต้นแบบ (idol) ที่แฝงกายอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ชักนำให้เข้ามาในวงการเด็กป่า/เด็กเสีย และมีการสร้างกระแสค่านิยมเชิงบวกต่อการเป็นเด็กป่า/เด็กเสียในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและภาคเอกชนในรูปแบบสร้างเป็นกระแสแฟชั่นของสังคมวัยรุ่นด้วยการบอกเป็นทอดปากต่อปาก ส่วนสาเหตุรองที่ร่วมกันเสริมสร้างแรงผลักดันก้าวเข้าสู่วงการนี้คืออาชีพเสริมรายได้พิเศษ เช่นสาวพริตตี้ สาวเชียร์เบียร์ สาวนักร้อง ทำให้มีโอกาสพบ ปฏิสังสรรค์ สร้างความเชื่อมั่นตนเองในการเจรจาต่อรองกับกลุ่มป่า/เสียที่นิยมการมีเด็กป่า/เด็กเสีย และความต้องการที่พึงพิงพึงทางใจให้คำปรึกษา ความรัก ความอบอุ่น เมื่อห่างไกลจากพ่อแม่ โดยเฉพาะผู้ที่มาจากลำดับบุตรคนสุดท้ายและบุตรคนเดียว มีเพียงส่วนน้อยที่เข้าสู่วงการเด็กป่า/เด็กเสียด้วยความรักความผูกพันที่มีต่อกัน

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบอีกว่า กลุ่มตัวอย่างบางรายเมื่ออยู่กับป่า/เสียด้วยระยะเวลายาวนานตั้งแต่ 1½ ถึง 2 ปี ป่า/เสียมีบุคลิกลักษณะคล้ายพ่อ คือให้ความรักความอบอุ่นคำปรึกษาเอื้ออาทรความจริงใจ มีการวางรากฐานทางอาชีพให้ เช่น เปิดร้านขายดอกไม้ ร้านขายเสื้อผ้าเครื่องประดับตกแต่ง ร้านกีฬ ช้อป ร้านฟิตเนส และร้านกาแฟเบเกอรี่ ทำให้สัมพันธ์ภาพแปรเปลี่ยนสู่การมีความรักความผูกพันทางอารมณ์ต่อกัน ส่งผลต่อกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับในส่วนนี้มีจุดหมาย ในอนาคตหลังจบการศึกษายอมรับการตีตราประทับจากสังคมว่า "เมียน้อย" หรือ "บ้านหลังที่...." ของ ป่า/เสีย

4. *วิถีทาง/ขบวนการที่นำกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่การเป็นเด็กป่า/เด็กเสีย* ผลการศึกษาพบว่ามี 2 ขบวนการคือ ผ่านระบบตัวกลางผู้จัดหา และการติดต่อโดยตรง *ขบวนการผ่านระบบตัวกลางผู้จัดหา* โดยมากผ่านระบบตัวกลางผู้จัดหา ได้แก่ เพื่อนนักศึกษาหญิง เด็กป่า/เด็กเสียในกลุ่ม และเครือข่ายเพื่อนช่วยเพื่อนของนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสียต่างสถาบันการศึกษาที่รู้จักกัน รองลงมาคือ เอเยนต์ นายหน้าค่าบริการทางเพศหรือจัดหาพริตตี้ที่สนิทสนมคุ้นเคย โดยเฉพาะเพื่อนนักศึกษาที่เป็นนายหน้ามีอาชีพและมือสมัครเล่นแฝงกายอยู่ในกลุ่มที่คบหา

การติดต่อโดยตรง มี 2 รูปแบบ โดยรูปแบบที่ 1 นักศึกษาหญิงเป็นผู้ติดต่อป่า/เสียโดยตรง เช่น นักศึกษาหญิงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพริตตี้บางรายได้รับการถ่ายทอดข้อมูลเรื่องกลอุบายวิธีและสถานที่เสาะหาป่า/เสีย จะไปสรรหาป่า/เสียด้วยตนเองในสถานบันเทิงหรมี่ชื่อเสียงของกรุงเทพมหานคร รูปแบบที่ 2 ป่า/เสียเป็นผู้ติดต่อโดยตรง ซึ่งกรณีนี้ป่า/เสียมีความประทับใจกลุ่มตัวอย่างบางรายเป็นพิเศษ จะคิดหากกลอุบาย (tactics) นำนักศึกษาหญิงกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่การเป็นเด็กป่า/เด็กเสียของตน โดยมากมีความประสงค์ให้อยู่ในสถานภาพ "เมียน้อย" อย่างจริงจังระหว่างจนจบการศึกษาพร้อมภารกิจการขนาดเล็กให้ดูแลเลี้ยงชีพเพิ่มเติม

จากการตรวจสอบเชิงลึกภาคสนามพบว่า รูปแบบการติดต่อปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์โดยตรงของนักศึกษาหญิงที่สนใจเป็นเด็กป่า/เด็กเสีย จะมีวิธีการที่นิยมโดยทั่วไป คือ เมื่อพบป่า/เสียเป้าหมาย ตามสถานที่สาธารณะ ศูนย์การค้า ร้านอาหารชื่อดัง ด้วยการ "การชูโทรศัพท์มือถือขึ้น" เป็นสัญลักษณ์ว่า ถ้าสนใจสามารถสอบถามเบอร์โทรศัพท์ได้ เมื่อเป้าหมายต้องการมีปฏิสังสรรค์ด้วย จะเข้าไปติดต่อเจรจากัน และวิธีการอีกรูปแบบหนึ่งคือใช้ความรู้สึกสัมผัสจากสัญชาตญาณของทั้งสองฝ่ายซึ่ง "มองตากู้ใจ" หรือ "ไถ่เห็นดินงู ภูเห็นนมไก่" ด้วยประสบการณ์ของนักศึกษาหญิงที่เคยเป็นเด็ก ป่า/เด็กเสีย และป่า/เสียที่นิยมมีเด็กป่า/เด็กเสีย ต่างมองกันด้วยสายตาเพียงไม่นาน จะรับทราบความหมายของสัญญาณ/สัญลักษณ์ ที่ส่งออกมาทางแววตากิริยาท่าทาง หลังจากนั้นจะตามด้วยพฤติกรรมของทั้งสองฝ่ายที่แสวงหาหนทางติดต่อพูดคุย ขอแลกเบอร์โทรศัพท์ซึ่งกันและกัน เพื่อ

สานสัมพันธ์ต่อเนื่อง

นอกจากนี้การติดตามข้อมูลกับขบวนการหาเด็กให้หายพบว่า มีนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสียที่มีประสบการณ์ชีวิตเด็กป่า/เด็กเสียมาตั้งแต่ 3 ครั้ง มีอาชีพเสริมพิเศษ เช่น พิธีกร สิวาเซียร์เบียร์ มีความรู้เรื่องธุรกิจการเป็นธุรกิจจัดหาสาวบริการแก่ป่า/เสีย รู้จักกับกลุ่มป่า/เสียอย่างกว้างขวาง และ/หรือขบวนการหาเด็กให้หายมีทักษะและภาวะผู้นำ จะพลิกผันตนเองสู่การเป็นนายหน้ามือสมัครเล่นจัดหาเด็กศึกษาหญิงที่สนใจเป็นเด็กป่า/เด็กเสียให้บริการแก่กลุ่มป่า/เสียที่ตนรู้จัก ซึ่งจากการเปิดเผยของกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมนี้ให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันมีนักศึกษาหญิงเข้าสู่สถานภาพการเป็นเด็กป่า/เด็กเสียรูปแบบคล้ายโสเภณีชั้นสูง คือ ให้บริการทางเพศแบบประจำบุคคลตามการเรียกใช้บริการ ไม่มีการเลี้ยงดูอุปถัมภ์มากที่สุด แต่รูปแบบเด็กป่า/เด็กเสียที่นักศึกษาหญิงชอบ คือ มีการเลี้ยงดูอุปถัมภ์ ได้ผลประโยชน์ต่างตอบแทนที่แน่นอน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากปริมาณอุปสงค์ (ป่า/เสีย) มีสัดส่วนน้อยกว่าอุปทาน (นักศึกษาหญิงที่สนใจเป็นเด็กป่า/เด็กเสีย) ทำให้ป่า/เสียใช้วิธีการทดสอบประสิทธิภาพของสินค้าก่อน ถ้าพอใจจึงจะรับเลี้ยงดูอุปถัมภ์

5. ปัญหาอุปสรรคสำคัญของนักศึกษาหญิงระหว่างอยู่ในสถานภาพเด็กป่า/เด็กเสีย ผลการศึกษาพบว่าปัญหาอุปสรรคสำคัญมากที่สุด คือ การปกปิดข้อมูลมิให้ผู้ปกครองสังคมแวดล้อมทราบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นี้ โดยทำตัวเป็นปกติ รองลงมาคือการจัดสรรเวลาให้ระหว่างป่า/เสียและคนรัก ตามด้วยการติดตามสืบหาข้อมูลของภรรยาป่า/เสีย การแบ่งเงินให้คนรักใช้ การโทรศัพท์ติดตามบ่อยครั้ง ทำให้กลุ่มตัวอย่างบางรายและเพื่อนร่วมชั้นเรียนเสียสมาธิระหว่างศึกษา การดักดวงเรียกใช้บริการทำให้นักศึกษาหญิงกลุ่มตัวอย่างบางรายไม่มีเวลาในการทบทวนบทเรียน ส่งผลการเรียนตกต่ำลง ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งกลุ่มตัวอย่างบางรายที่เพิ่งจบการศึกษา มีงานทำมั่นคงรายได้ดี มีคนรักหวังตั้งต้นชีวิตใหม่ แต่ ป่า/เสียไม่ยอมเลิกความสัมพันธ์ ยังคงมุ่งหวังให้กลุ่มตัวอย่างอยู่ในสถานภาพ"เมียน้อยหรือเมียเก็บ"ต่อไป

6. ด้านผลการเรียนระหว่างดำรงสถานภาพเด็กป่า/เด็กเสีย ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รักษา

ระดับผลการเรียนเดิมไว้สม่ำเสมอเพื่อไม่ให้ผู้ปกครองสงสัย โดยมากผลการเรียนอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 มีจำนวนมากที่สุด มีเพียงจำนวนน้อยที่ผลการเรียนอยู่ระหว่าง 3.51-4.00 นอกจากนี้พบว่าสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างบางรายมีผลการเรียนตกต่ำลง เพราะไม่ใส่ใจต่อการศึกษา ใช้เวลาหมดเปลืองไปกับการเที่ยวเตร่สถานบันเทิงยามราตรี กับค่านิยม "ซ้อปปิ้ง กิน ดื่ม เที่ยว"

7. มุมมองแนวคิดต่อการเป็นเด็กป่า/เด็กเสียในปัจจุบันและอนาคต ผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ไม่ประสงค์จะให้นักศึกษาหญิงรายอื่นเข้ามาวงการนี้ เพราะมันไม่ได้สบายตามที่กระแสค่านิยมกล่าวอ้าง ชีวิตมีความทุกข์ รองลงมาคือ ถ้าป่า/เสียรายปัจจุบันทอดทิ้งจะยังคงเสาะแสวงหารายใหม่ และมีมุมมองว่าการมีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ตามด้วยการเปรียบเทียบผลประโยชน์ต่างตอบแทนที่ได้รับภายในกลุ่มเพื่อนเด็กป่า/เด็กเสีย หากพบว่าตนเองมีรายได้น้อย จะพยายามสรรหาป่า/เสียที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าเดิม ส่วนมุมมองในอนาคตพบว่าโดยมากมีแนวคิดถ้าพบกับชายที่รักจริงยอมรับเบื้องหลังตนเองได้ มีความประสงค์เริ่มต้นสร้างชีวิตครอบครัวใหม่เช่นปกติในสังคมรองลงมา ถ้าป่า/เสียยังคงให้ผลประโยชน์เช่นนี้หลังจบการศึกษาจะยังคงสถานภาพการเป็นเด็กป่า/เด็กเสีย เพราะเห็นว่างานสบายรายได้ดี ตามด้วยถ้าป่า/เสียไม่ยอมเลิกความสัมพันธ์ จะขอให้สร้างความมั่นคงทางอาชีพด้วยการลงทุนเปิดกิจการส่วนตัวอย่างจริงจัง มีบ้างที่ให้มุมมองว่า ด้วยสถานการณ์ทางเศรษฐกิจบีบคั้น มีความเชื่อว่านักศึกษาหญิงจะเข้าสู่วงการเด็กป่า/เด็กเสียมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะ แนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก

ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อเสนอแนะแนวทางเลือกการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคมและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสีย สามารถสรุปแนวคิด แบ่งออกเป็น 6 แนวทาง ดังต่อไปนี้

แนวทางที่ 1 เป็นมาตรการเชิงรุกขั้นรุนแรง มีวัตถุประสงค์เพื่อสะกัดกั้นระงับยับยั้งมิให้นักศึกษาหญิงรายอื่นๆ เข้ามาร่วมวงการเด็กป่า/เด็กเสียเพิ่มขึ้น จำกัดขอบ

เขตของปัญหาให้มีขยายวงกว้างโดยมีแนวคิดการดำเนินงานดังนี้

1.1 เผยแพร่ข้อมูลด้านภัยอันตรายของพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียต่อสาธารณะ ผ่านระบบสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะข้อเสียของการมีพฤติกรรมร่วมเพศคราเดียวกันหลายคน (Multiplex Partners) การติดเชื้อโรคเพศสัมพันธ์ การเกิดมะเร็งทางอวัยวะช่องคลอด และวงจรอิทธิพลอุบาทว์ "ลูกโซ่สามานย์" คือ การที่นักศึกษาหญิงต้องการปลื้มตัวไปตั้งต้นชีวิตใหม่กับคนรัก อาจพบอันตรายถึงชีวิตจากอิทธิพลของป่า/เสียที่ตกลงทุนไว้แล้ว ต้องการเอา วัฏครอบครองแต่เพียงผู้เดียว

1.2 การบังคับใช้กฎระเบียบของสถาบันอุดมศึกษา ควบคุมความประพฤตินักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย

1.3 การตั้งหน่วยงานช่วยเหลือให้คำปรึกษานักศึกษาหญิงที่ประสบปัญหา ในระดับปัจเจกบุคคล โดยการหาปัจจัย สาเหตุที่แท้จริงเพื่อแก้ไข ป้องกันปัญหาให้ตรงจุด

1.4 การบังคับใช้กฎหมายค่าประเวณีแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง 3 ฝ่ายคือฝ่ายป่า/เสีย ฝ่ายตัวกลางผู้เป็นธุระจัดหา และฝ่ายนักศึกษาหญิง ผู้ให้บริการทางเพศ

แนวทางที่ 2 มุ่งเน้นวางโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อย่างมีศักยภาพ มั่นคง ยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้เด็กเยาวชนมีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ วัฒนธรรมที่เข้มแข็งปรับตัวอย่างรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมพลวัตท่ามกลางกระแสเทคโนโลยี ปัจเจกชนนิยม และระบบการบริโภควัตถุนิยม ตระหนักถึงคุณค่า ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน โดยมีแนวคิดดังนี้

2.1 การสร้างหลักสูตรภาคบังคับพร้อมอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง "ครอบครัวศึกษา"

2.2 การสร้างหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติการส่งเสริมพัฒนาอบรมจิตใจให้มีจิตสำนึกด้านคุณ ธรรม จริยธรรม ตามคำสอนของศาสนาตนในทุกช่วงวัย

2.3 การสร้างเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์ปัญหา และการสรรหาแนวทางป้องกัน แก้ไขปัญหาในรูปแบบ How To ให้กับเด็ก เยาวชน ด้วยการสร้างหลักสูตรภาค

บังคับ

แนวทางที่ 3 ขบวนการขับเคลื่อนสร้างจิตสำนึก ต่อส่วนรวมและการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณะ ได้แก่

3.1 การเปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชน นักศึกษาได้มีส่วนร่วมการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคม ในรูปแบบสภาเด็ก เยาวชนร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรอิสระ เช่นแนวคิดการสร้างความร่วมมือ ในกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน ที่เรียกว่า Corporate Social Responsibility หรือ CSR

3.2 ภาครัฐควรให้งบประมาณสนับสนุนกิจกรรมของ เด็ก เยาวชน ให้มากขึ้น ตามนโยบายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

แนวทางที่ 4 การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำรงชีวิตประจำวันในวัยศึกษา โดย สร้างแบบแผนการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา กับผู้ปกครองและนักเรียน มีการนำองค์ความรู้และการฝึกปฏิบัติการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพร้อมประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงประจำวันของนักเรียน โดยให้ผู้ปกครองเป็นต้นแบบอย่างการใช้ชีวิตแบบพอเพียง สามารถดำรงตนอย่างปลอดภัยท่ามกลางสังคมบริโภควัตถุนิยม

แนวทางที่ 5 การสร้างทัศนคติความเสมอภาคเท่าเทียมกันทางเพศ ด้วยการสร้างหลักสูตรการศึกษา เรื่องความเสมอภาคเท่าเทียมกันทางเพศตั้งแต่ระดับเด็กเล็กจนถึงระดับผู้ใหญ่ เพื่อปรับกระบวนการคิดของผู้ชายให้ตระหนักถึงคุณค่าของผู้หญิงว่ามีชีวิตอยู่ทางเพศ และตัวผู้หญิงเองต้องเห็นคุณค่าในตนเองว่ามีความสามารถไม่น้อยไปกว่าผู้ชาย พร้อมเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็น การทำงานในฐานะผู้นำควบคู่กับผู้ชาย

แนวทางที่ 6 การปฏิรูปสื่อให้นำเสนออย่างสร้างสรรค์ วิธีการ ได้แก่ การขอความร่วมมือจากภาคสื่อต่างๆ กลั่นกรอง เนื้อหาการนำเสนอ ควรลดการสร้างภาพ "ผู้หญิงเสมือนวัตถุทางเพศ" ลดการสร้างค่านิยมฟุ่มเฟือยกับระบบบริโภควัตถุนิยม โดยเฉพาะสิ่งที่ยั่วยุเยาวชนให้เลียนแบบกิจกรรม "ซอปปิ้ง กิน ดื่ม เที่ยว" ทำให้เด็ก เยาวชนนักศึกษา ต้องเสาะแสวงหาเงินด้วยรูปแบบต่างๆ เช่น การมีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียเพื่อนำเงินที่ได้มาใช้ใน

กิจกรรมเหล่านี้ สื่อควรนำเสนอข่าวที่สร้างสรรค์นำบุคคล เรื่องราวที่เป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม หรือ การสร้างเสริม กิจกรรมในการตั้งให้ เด็ก เยาวชนออกมาจากการกระทำ พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

3. การอภิปรายผลบริบทการเกิดปรากฏการณ์ พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย

นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่มาจากครอบครัวเดี่ยวที่มี บุตร 1-2 คน พ่อแม่ยังคงอยู่ด้วยกันประกอบอาชีพธุรกิจ ส่วนตัวฐานะทางเศรษฐกิจดีจนถึงระดับปานกลาง ลักษณะการเลี้ยงดูบุตรแบบตามใจและประชาธิปไตย ยัง ผลให้มีบุคลิกภาพและอุปนิสัยที่เชื่อมั่นตนเอง กล้าคิด ตัดสินใจ ตามใจตนเอง บางรายจะเอาอะไรต้องเอาให้ได้ ชอบตามกระแสนิยมของสังคมแวดล้อม มีนิสัยฟุ่มเฟือย มนุษย์สัมพันธ์ดี ไร่เรียงสนุกสนาน ติดกลุ่มเพื่อน ชอบท่องเที่ยวสถานบันเทิงยามราตรีหรือของกรุงเทพมหานคร ไม่ชอบทำงานหนัก รักความสะดวกสบาย

เมื่อย้ายถิ่น (Migration) จากภูมิลำเนาเดิมเข้ามา ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของสถาบันภาครัฐหรือภาค เอกชนเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สถานที่อาศัย เป็นหอพัก คอนโดมิเนียม บ้านพักอยู่เขตความเจริญ ของกรุงเทพมหานคร โดยมีการพักอยู่ร่วมกับเพื่อนและ อยู่เพียงลำพังขึ้นกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สำหรับรายได้ที่ครอบครัวส่งเสีย 15,000-30,000 บาทต่อ เดือนไม่รวมค่าที่พักอาศัย มีหลายรายยังสร้างรายได้ เสริมจากการเป็นสาวพริตตี้ ส่วนผู้มาจากครอบครัว ฐานะยากจนจะมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ต้อง ทำงานอาชีพเสริมพิเศษ เช่น สาวพริตตี้ สาวเชียร์เบียร์ และสาวนั่งดริงค์ เพื่อนำเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในชีวิต ประจำวัน ค่าการศึกษาเล่าเรียน ค่าที่พักอาศัย

เมื่อต้องห่างไกลจากการดูแลของพ่อแม่ กลุ่มเพื่อน ที่คบหามีบทบาทอิทธิพลโน้มน้าวให้มีพฤติกรรมกระทำ ตามกลุ่มและการยอมรับเข้ากลุ่ม (Identification) โดย พบว่า มีการคบหาสมาคมกลุ่มเพื่อนที่มีความหลากหลาย แตกต่าง (Differential Association or friend circle) เช่น กลุ่มเพื่อนที่สถานบันเทิงยามราตรี กลุ่มเพื่อนร่วมชั้น เรียน กลุ่มเพื่อนร่วมอาชีพเสริม เช่น พริตตี้ สาวเชียร์ เบียร์ สาวนั่งดริงค์ กลุ่มเพื่อนที่มีอาชีพเป็นตัวกลางระ จัดหาสาวค่าบริการทางเพศ กลุ่มเพื่อนเสพยา กลุ่มเพื่อน

ร่วมที่พักอาศัย ซึ่งพบว่าในทุกกลุ่มเพื่อนเหล่านี้มีนัก ศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสียแฝงตัวอยู่อย่างน้อย 1-2 คน เป็นต้นแบบผู้ถ่ายทอดข้อมูลชีวิตเด็กป่า/เด็กเสีย รวมถึง การใช้ชีวิตค่านิยม "ช้อปปิ้ง กิน ดื่ม เที่ยว" ผลจากการ ปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับเพื่อนนักศึกษาหญิงที่มีพฤติ กรรมเด็กป่า/เด็กเสีย ทำให้ได้รับทราบเรื่องผลประโยชน์ ต่างตอบแทน (Individualistic exchange benefits) ที่ได้ รับจากการแลกเปลี่ยนให้บริการทางเพศแบบเพื่อนคู่นอน แก่ป่า/เสีย แบบประจำบุคคลมีมูลค่าสูงน่าสนใจ อาทิ เช่น เงินเดือนประจำ 20,000 - 100,000 บาท พร้อมสถานที่ พักอาศัย เช่น คอนโดมิเนียม อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โน้ต บุคส์ โทรศัพท์มือถือราคาแพงทันสมัย รถยนต์นั่งส่วนบุคคล และการดูแลค่ารักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย เป็น ต้น ประกอบกับมีการสร้างกระแสค่านิยมเชิงบวกต่อการ เป็นเด็กป่า/เด็กเสียด้วยวิธีการบอกปากต่อปากเป็นทอดๆ ให้กลายเป็นกระแสแฟชั่น (fashions) ของสังคมวัยรุ่นใน สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน ในลักษณะเป็น สิ่งโก้ ทำหายความสามารถ งานสบายรายได้ดี เสมือน การสร้างสิ่งเร้าแรงจูงใจทำให้เกิดความอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองหาประสบการณ์ชีวิต และยังได้เงิน วัตถุสิ่ง ของเป็นรางวัลตอบแทน อีกทั้งส่วนใหญ่ผ่านการมีคนรัก และเพศสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษามีค่านิยมเรื่อง เพศสัมพันธ์แบบเสรีตะวันตก นอกจากนี้บางรายยังมี คนรักที่มีความสัมพันธ์แนบแน่นอยู่ในขณะนั้น จึงตัดสินใจเอาอย่างเลียนแบบ (imitation) เพื่อนเข้าสู่วงการเด็กป่า /เด็กเสีย ด้วยการแนะนำชักชวนและพาเข้าพบป่า/เสีย ของเพื่อนนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสีย รวมถึงเพื่อนที่มี อาชีพแฝงเป็นนายหน้า เช่น นักศึกษาสาวประเภทสองใน กลุ่ม เมื่อเข้าสู่สถานภาพเด็กป่า/เด็กเสียพบว่า นักศึกษา หญิงส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศแบบมีคู่ร่วมเพศครา เดียวกันหลายคน ซึ่งยังความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรค เพศสัมพันธ์อันตรายถึงชีวิต เช่น เอชไอวีเอดส์ ซิฟิลิส กามโรคชนิดต่างๆ มะเร็งในช่องคลอดและปากมดลูก

นอกจากนี้ นักศึกษาหญิงที่มีอาชีพเสริมพิเศษ เช่น สาวพริตตี้ สาวเชียร์เบียร์ สาวนั่งดริงค์ จะมีประสบการณ์ เชี่ยวชาญด้านการปฏิสัมพันธ์สัญลักษณ์ (Symbolic Interaction) เจาะจาดอรง ได้พบเรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่ง สถานที่ อุบายวิธีการเสาะแสวงหาป่า/เสียจากเพื่อนสาว ร่วมอาชีพที่ตนคบหา ซึ่งมีสถานภาพเป็นเด็กป่า/เด็กเสีย

หลังจากนั้นจะเป็นผู้ติดต่อป่า/เสียโดยตรง ส่วนมากสถานที่ไปเสาะหาเป็นสถานบันเทิงหรือ ย่านทองหล่อ เอกมัย รัชดาภิเษก สุขุมวิท สีลม อาร์ซีเอ และถนนข้าวสาร ใช้ระยะเวลาการปฏิสังสรรค์ศึกษาอุปนิสัยกันราวเกือบหนึ่งเดือนจึงมีการเจรจาผลประโยชน์ต่างตอบแทนอย่างเป็นทางการ ธรรมเนียมปฏิบัติคือ เมื่อทั้งสองฝ่ายพึงพอใจในข้อตกลง จึงมีการยอมรับเข้าสู่สถานภาพเด็กป่า/เด็กเสีย

รูปแบบเด็กป่า/เด็กเสียที่พบในปัจจุบันมี 3 รูปแบบ ได้แก่ 1. รูปแบบมีการอุปถัมภ์ เลี้ยงดูที่สถานภาพเมียน้อย เมียเก็บซึ่งเป็นที่ยอมรับของนักศึกษาหญิงผู้นิยมชีวิตเด็กป่า/เด็กเสีย 2. รูปแบบเพื่อนคู่นอนประจำบุคคลคล้ายโสเภณีชั้นสูงที่ไม่มีการเลี้ยงดูอุปถัมภ์ จะจ่ายค่าบริการทางเพศเป็นคราวไป สนนราคาไม่ก็พันบาทจนถึงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ซึ่งเป็นรูปแบบที่พบมากที่สุด 3. รูปแบบการยอมรับประทับ ตรา"เมียน้อย"ในระหว่างศึกษา และหลังจบการศึกษา ซึ่งกลุ่มนี้เกิดจากการติดต่อของป่า/เสียโดยตรงหลังจากมีความประทับใจตั้งแต่แรกพบนักศึกษาหญิงได้ใช้พยายามกลวิธีหรือสร้างอุบาย เช่น หลอกว่าเป็นโสเภณี หมั่นดูแลเอาใจใส่ รับส่งประจำระหว่างการศึกษาปฏิสังสรรค์อย่างต่อเนื่อง จนนักศึกษาหญิงเกิดความรักสร้างความผูกพันต่อกัน

ด้วยระบบเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นด้านการบริโภควัตถุนิยมซึ่งเป็นสิ่งเร้าจูงใจทางสังคม ทำให้นักศึกษาหญิงรายอื่นๆ ที่ขัดสนทางเศรษฐกิจ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ วัฒนธรรมจริยธรรมคุณธรรมศีลธรรมไม่เข้มแข็ง ต้องการเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ต่างตอบแทนรูปแบบนี้มากขึ้น ประกอบกับกระแสการสร้างค่านิยมการเป็นเด็กป่า/เด็กเสียในสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเข้มข้นจากผู้มุ่งแสวงหาผลประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ต้องการหาสมาชิกเข้ากลุ่มให้มากขึ้นเพื่อแสดงว่าใครๆ เขาก็กระทำกัน (Rationalization) ในการป้องกันปฏิกิริยาโต้ตอบเชิงลบของสังคมที่แสดงทัศนคติว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเยาวชนที่อยู่ในภาคการศึกษา อาทิ เช่น นักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ รศ.ดร.โยธิน แสงวดี (2551, บทสัมภาษณ์, 29 สิงหาคม) กล่าวว่า พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน (deviant behavior) แบบเฉพาะกลุ่ม

เมื่อปริมาณนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสียเพิ่มสูงขึ้น

ได้มีขบวนการผุดบังเกิด (The Emergence Process) ดำเนินอย่างต่อเนื่อง ต่างมีการปฏิสังสรรค์จับกลุ่มรวมตัวกัน (Self Organization) ตั้งแต่กลุ่มขนาดเล็ก (bottom) ราว 2-3 คน สู่กลุ่มที่ใหญ่ขึ้น (up) ทั้งภายในและต่างสถาบันการศึกษา มีการสร้างเครือข่ายเพื่อนช่วยเพื่อนของนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสีย ตลอดจนวัฒนธรรมย่อย (subculture) ของกลุ่มช่วยเหลือด้านข้อมูลต่างๆ เช่น การแลกเปลี่ยนเปรียบเทียบผลประโยชน์ที่ได้รับ การช่วยหาป่า/เสียประเภท "ไฮโซตัวจริง" เมื่อประสบผลสำเร็จจะมีการเลี้ยงฉลองตอบแทนกัน ต่อมาพบว่านักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสียรายได้ผ่านการเรียนรู้ระบบตัวกลางธุรกิจจัดหามีภาวะผู้นำมนุษยสัมพันธ์ดีการเจรจาต่อรองเก่ง รู้จักกลุ่มป่า/เสียมาก จะทำหน้าที่เป็นนายหน้ามือสมัครเล่น หาป่า/เสียให้กับเพื่อนนักศึกษาหญิงที่สนใจเป็นเด็กป่า/เด็กเสีย โดยค่าตอบแทนที่ได้รับแล้วแต่การตกลง นอกจากนั้นมีการพัฒนาสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจกับขบวนการหาเด็กให้นายเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ร่วมกัน

ภาคสังคมให้การปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ฝ่ายป่า/เสียว่า "เฒ่าหัวงู (dirty oldman)" หรือ "วัวแก่อายากินหญ้าอ่อน" สำหรับฝ่ายนักศึกษาหญิง ให้การปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ว่า "เด็กป่า เด็กเสีย หรือเด็กเสียเลี้ยง" รศ.สุริชัย หวันแก้ว (2549) ให้ทรรศนะว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจากระดับบุคคลยกระดับขึ้นสู่ระดับกลุ่มสังคม ถ้ามีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้ ดังนั้น ปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเยาวชนซึ่งอยู่ในภาคการศึกษา ถ้าภาคประชาสังคมปล่อยละเลย จะทำให้ปัญหานี้ขยายขอบข่ายสู่การเป็นปัญหาสาธารณะจนยากเกินกว่าการแก้ไขควบคุม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องตัดไฟแต่ต้นลม หาแนวทางสะกัด ระงับ ยับยั้ง มิให้ปัญหาลูกกลมสู่ระดับเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาหรือกลุ่มคอของต่อไป

ข้อจำกัดในการศึกษา

การหากกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง รูปแบบที่ป่า/เสียให้การอุปการะเลี้ยงดูมีความยากลำบากมาก เพราะไม่มีใครปรารถนาจะเปิดเผยเรื่องราวของตน กลุ่มตัวอย่างที่เสียสละครั้งนี้ส่วนใหญ่จะมาจากสถาบันอุดม

ศึกษาที่มีค่าเล่าเรียนสูง ทำให้ลักษณะกลุ่มตัวอย่างมาจากครอบครัวฐานะเศรษฐิกิจเป็นส่วนมาก ด้วยจุดแข็งงานวิจัยเชิงคุณภาพแบบเจาะลึกทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ทำให้ได้ข้อมูลที่ต่อเนื่องน่าเชื่อถือ สามารถนำไปจัดทำรูปแบบข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ในการป้องกันแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสีย การค้าบริการทางเพศ และหรือพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของเด็ก เยาวชนไทยอื่น ที่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาความตกต่ำด้านคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนไทย เป็นต้น เพราะจุดมุ่งหมายของข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่ศึกษามานี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยให้มีสมรรถนะศักยภาพ ก่อให้เกิดทุนมนุษย์ ทูทางปัญญา เพื่อสร้างต้นทุนทางสังคมที่ดำรงอย่างยั่งยืน สัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10

เอกสารอ้างอิง

กลุ่มเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม. 2549. เด็กไทยในมิติวัฒนธรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.

งามพิศ สัตย์สงวน. 2544. "พัฒนาการของโสเภณีในสังคมไทย" ในอาชญาวิทยาและงานยุติธรรมกับสังคมไทย. ในเอกสารประกอบคำบรรยายโครงการสัมมนาสาขาสังคมวิทยาสาขามนุษยวิทยาและสาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูลีพร อารามเนตร. 2550. โครงการจิตอาสา. คมชัดลึก, 20 พฤษภาคม หน้า 20.

ชลนภา อนุกุล. 2550. จิตวิวัฒน์ : ผุดบังเกิดล่างสู่บนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). มติชน, 3 มีนาคม หน้า 20.

ธีรรัตน์ เขมณะสิริ. 2545. ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาหญิงเป็นโสเภณี : ศึกษากรณีกรุงเทพ มหานคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรมหาบัณฑิต สาขามนุษยวิทยา, คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธันยวัฒน์ รัตนศักดิ์. 2546. นโยบายสาธารณะ. เชียงใหม่ : คณินิจการพิมพ์.

ปราโมทย์ สุคนิชย์. 2550. พัฒนาการทางจิตใจของวัยรุ่นตอนกลาง และตอนปลาย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ โรงพยาบาลรามาริบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล.

มติชนสุดสัปดาห์. 2550. รายงานพิเศษ : ยังไงน้องเป๊ก รักรวมอ. กรุงเทพฯ : บริษัทมติชนจำกัด. 27 (1386), กุมภาพันธ์ หน้า 13.

โยธิน แสงดี. 2551. กลยุทธ์มาตรการขั้นรุนแรง : ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสียแบบเชิงรุก. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล นครปฐม. (สัมภาษณ์. 22 สิงหาคม)

ศิริพร สะโครบาเนค และคณะ .2546. การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การแก้ไขปัญหาโสเภณีเด็ก. กรุงเทพฯ : มูลนิธิผู้หญิง.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2550. ทฤษฎีสังคมวิทยา . (พิมพ์ครั้งที่ 12 ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภาวดี มนัสปิยะเลิศ. 2548. "เมียน้อย" กระบวนการตัดสินใจและการปรับตัว. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา, คณะสังคมศาสตร์ และมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุริชัย หวันแก้ว. 2549. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม : สังคม และวัฒนธรรม. (พิมพ์ครั้งที่10). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และ อัญชลี ปิยะदानนท์. 2544. นักเรียนเรทอาร์ นักศึกษารเทอเอ็กซ์. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : บริษัทพีเค อินเทอร์เน็ตจำกัด.

อมรวิรัช นาคกรรพ และ จุฬากรณี มาเสถียรพงศ์. 2550. การสังเคราะห์กรณีศึกษา ในโครงการ Child Watch 157 กรณี ใน 53 จังหวัด. (บรรณาธิการ). ไทยโพสต์, 4 กุมภาพันธ์, หน้า 18.

Becker Howard S. (1963). Outsiders : Studies in the Sociology of deviance. New York : The free press.

Edwin H. Sutherland. (1982). Principles of Criminology. Chicago : University of Chicago Press.

Gallier, F. J. and Scheruish, G. P. (1991). Deviant Behavior and Human Rights .: Labeling Perspective. USA : Prentice - Hall, pp.72 - 80.

Hewitt, P. J. (1991). Self & Society : Social Psychology and Symbolic Interactionism.; The Evolution of Human Capacities ; Deviance and the Social Order. (5th ed.). USA : A Division of Simon & Schuster, pp.1-31, 33-107, 126-161, 261-307).

McCool C. Daniel. (1995). Public Policy Theories, Models, and Concepts : An Anthology. U.S.A.:

Prince - Hall, pp.391-406.

เชียงใหม่นิวส์. 2551. ค่านิยม"มีกิ๊ก"สถิติเอสพีง. (ออนไลน์).

เข้าถึงได้ (18 พฤษภาคม) จาก http://www.cmprice=detail&wb_type_id=18&topic_id=27404

เดชา กิตติวิทยานันท์. 2552. ปรีภษานักสืบ - ยกย่องหญิง

อิ่นเยี่ยงภรรยา. (ออนไลน์). เข้าถึงได้ (22 มกราคม)

จาก <http://www.decha.com/main/showTopic.php?id=3338>

ฮอตนิวส์. 2545. นักศึกษาเลิกขายตัวเลี้ยงโดนจับ ...แต่เป็น

เมียเก็บเสีย. (ออนไลน์). เข้าถึงได้ (13 ธันวาคม) จาก

: [http://www.tsu.ac.th/Services/tsuboard/boarddetail.](http://www.tsu.ac.th/Services/tsuboard/boarddetail.asp?RoomID=A&QNO=021213165426)

asp?RoomID=A&QNO= 021213165426 as